

ακτουσα δίδυμα Ἄναφ. Χίος. Συνών. γεμελλοῦ, δι' ὃ ἰδ. γεμελλᾶς 2.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. *Γεμελλᾶρια* Καλαβρ. (Μπόβ.)

γεμελλᾶς ὁ, ἀμάρτ. γιμελ-λᾶς Κάρπ. γιμελ^ας Κάρπ. γιμελ-λᾶς Κάρπ. ἴμελ-λᾶς Κάρπ. Θηλ. γεμελ-λοῦ Λειψ. γεμελλοῦ Ἡράκλ. γιμελ-λοῦ Ἀμοργ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *γέμελλος* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ᾶς.

1) Δίδυμος Κάρπ. 2) Θηλ., ἡ δίδυμα τεκοῦσα αἰξ Ἀμοργ. Ἡράκλ. Κάρπ. Λειψ. Συνών. *γεμελλᾶριᾶ* 2.

Ἡ λ. καὶ ὡς ἐπών. ὑπὸ τοὺς τύπ. *Γεμελλᾶς* Φοῦρν. *Γιμελ-λᾶς* καὶ *Διμελ-λᾶς* Κάρπ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. ἴμελ-λ^ας Κάσ. ἴμελ-λοῦ Κάρπ.

γεμέλλι τό, *γεμέλ-λιν* Ἰκαρ. *γεμέλλι* Ἄναφ. Θήρ. *γεμέλ-λι* Ἀμοργ. Λειψ. Πάτμ. *εμέλ-λι* Κάλυμν. *γιμέλλι* Ἡράκλ. *γιμέλ-λι* Κῶς *ιμέλ-λι* Κάρπ. Κάσ. Χάλκ. *δεμέλ-λι* Χάλκ. *διμέλ-λι* Κάλυμν. Ρόδ. Σύμ. Χάλκ. Πληθ. *ιμέλτζα* Κάρπ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *γέμελλος*.

1) Τὸ δίδυμον τέκνον ἀνθρώπου ἢ ζώου Ἄναφ. Ἡράκλ. Θήρ. Ἰκαρ. Κάλυμν. Κάρπ. Κάσ. Κῶς Ρόδ. Σύμ. Χάλκ. : *Ἡ Μαρία τοῦ Λεόντη ἤκαμεγ-γιμέλ-λια* Κῶς. *Ἡ τσουμάμας ἔκαμε διμέλ-λια* (τσουμάμα=νεαρά ἀγελάς) Ρόδ. Συνών. *γεμελλιάρικος*, *γεμέλλικος*, *γέμελλος* 1, *διδυμάρης*, *διδυμάρικος*, *δίδυμος*, *διπλάρης*, *διπλάρικος*, *μπινιάρης*. β) Ὁ δίδυμος καρπὸς Θήρ. *διπλάρης*, *διπλάρικος*. 2) Τὸ περίσσειμα τοῦ στήμονος μετὰ τὸ πέρας τῆς ὑφάνσεως, ἐπειδὴ ἕκαστον νῆμα ἀποτελεῖται ἀπὸ δύο στήμονας Λειψ.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. *Γεμέλλιᾶ* Ἰκαρ. *Ἰμέλ-λια* Κάρπ. *Διμελ-λιου* Ρόδ.

γεμελλιά ἡ, ἀμάρτ., ἴμελλιά Νάξ. (Ἀπόρρανθ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *γέμελλος* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ιά.

Ἡ δίδυμος: *Δὲ τσι γνωρίζω φτιές τσι ἴμελλιές, ἡ ποιά εἶν' ἡ μιὰ κ' ἡ ποιά εἶν' ἡ ἄλλη.*

γεμελλιάρικος ἐπιθ. ἀμάρτ. *δυομ'λλιάρ'κους* Κυδων. Λέσβ.

Ἐκ τοῦ οὐδ. τοῦ ἀμάρτ. ἐπιθ. *γεμελλιάρης*. Ὁ τύπ. *δυομ'λλιάρ'κους* κατὰ σύμφυρσιν τοῦ ἀριθμ. *δύου* <δύο καὶ τοῦ ἐπιθ. *γεμελλιάρικος* ἢ διὰ παρετυμολογικὴν ἀποκατάστασιν τοῦ ἀριθμοῦ δύο ἔνεκα τῆς ἐννοίας τοῦ *δίδυμος*.

Δίδυμος ἐνθ' ἄν. : *Γέθ'σ' ἢ γ'ναῖκα τ' τσ' ἔκαρι δυομ'λιάρ'κα, ἀγόρια τσι τὰ δυὸ Λέσβ.* Συνών. ἐν λ. *γεμέλλι*.

γεμέλλικος ἐπιθ. Μ. Ἐγκυκλ. *διαμέλλ'κος* Σκῦρ.

Ἐκ τοῦ οὐς. *γέμελλος* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ικος.

Ὁ τύπ. *διαμέλλ'κος* διὰ παρετυμολογικὴν ἀποκατάστασιν τῆς προθέσεως *διά*. Ἰδ. Γ. Χατζιδ., Ἀθηνᾶ 24 (1912), 27-28.

Γεμελλιάρικος, ὁ ἰδ. ἐνθ' ἄν. : *Ἡ Μαρία τ' Κωσταντῆ ἔκαμε διαμέλλ'κα. Τὰ διαμέλλ'κα πιάνονται σὲ δυὸ φεγγάρια* Σκῦρ.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. *Γεμέλλικο* Ἰκαρ. *Γεμέλλικα* Χίος.

γέμελλος ἐπιθ. Ἄνδρ. Ἀντίπαρ. Θήρ. Ἰων. (Μπουρνόβ. Σμύρν.) Κύθηρ. Μύκ. Πάρ. Σέριφ. Σίφν. Σῦρ. Χίος-Λεξ. Βάιγ. Βλαστ. 393 Μ. Ἐγκυκλ. Πρω. Δημητρ. *γέμιλλους* Σάμ. Τῆν.

μέγελλος Σίφν. *γιόμελλος* Χίος (Βροντ. Νένητ.) *δυόμ'λλους* Κυδων. *διάμελλος* Σκῦρ. ἴμεος Νάξ. (Κωμιακ.) *δίμελ-λος* Ρόδ. ἴμελλος Ἄνδρ. Νάξ. (Γαλανᾶδ. Δαμαρ. Κορων. Φιλότ. κ.ά.) ἴμελλος Νάξ. (Ἀπόρρανθ.) *δεμέλ-λης* Ρόδ. Τῆλ. *γιμέλ-λ^αης* Ρόδ. *διμέλ-λ^αης* Ρόδ. Θηλ. ἴμελλη Νάξ. (Κωμιακ.) *γεμέλ-λα* Θήρ. Μύκ. *γεμέλ-λα* Κῶς *γιμέλ-λα* Κάρπ. Κῶς *διμέλ-λα* Σύμ. *διαμέλλα* Σκῦρ. Οὐδ. *δέμελλο* Χίος (Ἐγρηγόρ.) *μέγελλο* Σίφν. Φολέγ. *γιμελ-λο* Ἡράκλ. *γιμελ-το* Ἀστυπ. *γιόμελο* Ἰων. (Ἀλάτσατ.) *δίμιλλο* Ἰων. (Σμύρν.) *δυόμελλο* Ἰων. (Βουρλ.) *δυόμ'λλου* Λέσβ.

Ἐκ τοῦ ἴταλ. *gemello*=δίδυμος. Ὁ τύπ. *γιόμελλος* καὶ παρὰ Δουκ. Παρὰ Σομ. τὸ οὐδ. *γιόμελλου*.

1) Δίδυμος, ἐπὶ ἀνθρώπων, θρεμμάτων καὶ καρπῶν ἐνθ' ἄν. : *Εἶναι γέμελλος Σῦρ. Τ'ς βλέπ'ς ἰφτιές τ'ς δυὸ; εἶμι γέμιλλις Τῆν. Ἦταν γέμιλλους, γι' αὐτὸ δὲ βῆρι τ' ἀπάνου τ' αὐτόθ. Ἐγέννησενε ἡ Μαριγῶ κ' ἤκαμε ἴμελλα Δαμαρ. Πόσο μοιάζονε! θαρρεῖς πὼς εἶναι γέμελλα Σμύρν. Ἴδια σουσσούμια ἔχετε τὰ δυὸ ἀδρέφια, σὰ γέμελλα αὐτόθ. Ἡ Μαρία καὶ ἡ Ἀντζελίκα εἶναι γ-γιμέλ-λες Κῶς. Ἐχει δυὸ θνατέρες μόνου κ' εἶναι ἴμελλες Ἀπόρρανθ. Ἦκαμε γ' ἐμένα ἢ μάννα μου ἴμελλα, μὰ πεθάνασι μονομιᾶς αὐτόθ. Εἶδες οἱ ἴμελλοι πὼς μοιάζονε! δὲν ξέρεις ποιὸς εἶν' ὁ ἕνας καὶ ποιὸς εἶν' ὁ ἄλλος αὐτόθ. Πολλὰ ἴμελλα δαμάσκηνα κάνει ἡ δαμασκηνιὰ αὐτόθ. || Γνωμ. *Γεμέλλου κόρην ἔπαιρνε, γεμέλλου γιὸ μὴν πάρης* (διότι ὁ υἱὸς τοῦ δίδυμου θὰ γεννήσῃ δίδυμα) Χίος. *Διαμέλλου κόρην ἔπαρε, διαμέλλου γιὸ μὴν πάρης* (συνών. τῶ προηγουμένῳ) Σκῦρ. || Ἄσμ.*

Ἐλα, πού 'μαι μοναχιά μου, | μόνου μὲ τὰ ἴμελλά μου Ἀπόρρανθ.

Τ' ἀμύδαλό 'ναι γέμελλο, | ἀγάπα με τὸ ρέβελλο

Θήρ. Συνών. *γεμελλωτὸς* 1, *γεμέλλι* 1β. 2) Τὸ θηλ., ἡ τίκτουσα δίδυμα Κάρπ. Κῶς Μύκ. Σκῦρ. : *Βάθ' της τῆς γιμέλ-λας νὰ φάη, γιὰ νὰ κατεβάση γάλας, νὰ βυζ-ζάση δὰ γιμελ-λάτση της* Κῶς || Γνωμ. *Γεμέλλας κόρη ἔπαρε, γεμέλλας γιὸ μὴ βάρης* (διότι ἡ διδυμοτοκία κληρονομεῖται μόνον εἰς τοὺς υἱοὺς) Μύκ. *Γιμέλλας κόρη ἔπαρε τσ' ἐγόνη μὴν ἐπάρης* (διότι ἡ ιδιότης τῆς διδυμοτόκου δὲν διατηρεῖται καὶ εἰς τὴν ἐγγονήν, ἡ ὁποία, καθὼς πιστεύουν, εἶναι συνήθως στεῖρα) Κάρπ. Συνών. *γεμελλοῦσα*, *διπλάρα*.

Ἡ λ. καὶ ὡς ἐπών. ὑπὸ τοὺς τύπ. *Δίμελλος* Σύμ. ἴμελλος Νάξ. (Φιλότ.), ὡς παρων. ὑπὸ τοὺς τύπ. *Γέμελλος* Μῆλ. *Διμέλλης* Ἀντίπαξ. Παξ. ἴμελλος Νάξ. (Ἀπόρρανθ.) καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. *Γιόμελλος* Χίος (Βροντ.) *Γεμέλλης* Ἰκαρ. *Διμέλ-λα* Ρόδ.

γεμελλοῦσα ἡ, Σέριφ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *γέμελλος* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -οῦσα, περὶ ἧς ἰδ. Ἀνθ. Παπαδόπ., Ἀθηνᾶ 37 (1925), 180 κέξ.

Αἰξ τίκτουσα δίδυμα. Πβ. *γέμελλος* 2.

γεμελλωτὸς ἐπιθ. ἀμάρτ. *δεμελ-λωτὸς* Τῆλ. *γιμελ-λ^αωτὸς* Ρόδ. *διμελ-λωτὸς* Σύμ. *διμελ-λ^αωτὸς* Ρόδ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *γέμελλος* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ωτὸς.

1) Δίδυμος, δίλοβος, ἐπὶ καρπῶν Σύμ. Τῆλ. : *Ἀμύδαλο διμελ-λωτὸ Σύμ. Συνών. γέμελλος* 1. 2) *Διχαλωτὸς* Ρόδ. : *Γιμελ-λ^αωτὸς κλωνος*. Συνών. *ἀδερφωτὸς*.

γεμενί τό, *γεμενίν* Πόντ. (Κερασ. Λιβερ. Ματζούκ. Χαλδ.) *γεμενίν* Κύπρ. *γεμενί* πολλαχ. καὶ Καππ. (Ἄνακ. Μισθ. Συνασσ. Φλογ. κ.ά.) *γεμενί* Πελοπν. (Λεῦκτρ.) *γε-*

